

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – K / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-484/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2003/86/WE – Prawo do łączenia rodzin – Artykuł 15 – Odmowa wydania samoistnego dokumentu pobytowego – Uregulowanie krajowe przewidujące obowiązek złożenia egzaminu z integracji społecznej

(2019/C 16/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które umożliwia oddalenie wniosku o wydanie samoistnego dokumentu pobytowego, złożonego przez obywatela państwa trzeciego przebywającego dłużej niż pięć lat na terytorium danego państwa członkowskiego w ramach łączenia rodzin, z tego powodu, że obywatel ten nie wykazał zdania egzaminu z integracji społecznej w zakresie języka i społeczeństwa tego państwa członkowskiego, jeżeli konkretne szczegółowe zasady dotyczące obowiązku zdania tego egzaminu nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu polegającego na ułatwieniu integracji obywateli państw trzecich, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C z 6.11.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Prahova – Rumunia) – Cartrans Spedition Srl / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

(Sprawa C-495/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia – Artykuł 146 ust. 1 lit. e) i art. 153 – Operacje transportu drogowego bezpośrednio związane z wywozem towarów – Usługi świadczone przez pośredników uczestniczących w takich operacjach – System środków dowodowych związanych z wywozem towarów – Zgłoszenie celne – Karnet TIR

(2019/C 16/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Prahova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cartrans Spedition Srl

Strona przeciwna: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova,

Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Sentența

Artykuł 146 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, po pierwsze, oraz ten przepis w związku z art. 153 tej samej dyrektywy, po drugie, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce podatkowej państwa członkowskiego, na mocy której zwolnienie z podatku od wartości dodanej, odpowiednio, dla usług transportu bezpośrednio związanych z wywozem towarów i dla usług świadczonych przez pośredników pośredniczących w tych usługach transportu jest uzależnione od przedstawienia przez osobę zobowiązaną do zapłaty podatku zgłoszenia celnego wywozowego danych towarów. W tym względzie do właściwych organów należy, do celu przyznania rzeczonych zwolnień, zbadać, czy spełnienie warunku dotyczącego wywozu danych towarów można wywnioskować z dostatecznie wysokim stopniem prawdopodobieństwa ze wszystkich informacji, którymi dysponują te organy. W tym kontekście karnet TIR, poświadczony przez organy celne państwa trzeciego przeznaczenia towarów i przedstawiony przez osobę zobowiązaną do zapłaty podatku, stanowi element, który co do zasady rzeczono organy powinny wziąć należycie pod uwagę, chyba że mają one konkretne podstawy, aby powątpiewać w autentyczność lub wiarygodność tego dokumentu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 30.10.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret – (Dania) – C&D Foods Acquisition ApS / Skatteministeriet

(Sprawa C-502/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Projekt cesji akcji spółki pośrednio zależnej – Koszty związane ze świadczeniem usług nabytych w celu dokonania tej cesji – Niefinalizowana cesja – Odliczenie podatku naliczonego – Zakres stosowania VAT

(2019/C 16/28)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C&D Foods Acquisition ApS

Druga strona postępowania: Skatteministeriet

Sentența

Artykuły 2, 9 oraz 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zamierzona, lecz nie sfinalizowana transakcja cesji akcji, taka jak omawiana w postępowaniu głównym, która nie znajduje swej wyłącznej bezpośredniej podstawy w opodatkowanej działalności gospodarczej danej spółki ani nie stanowi bezpośredniego, trwałego i koniecznego przedłużenia tej działalności gospodarczej, nie należy do zakresu zastosowania podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2016.